

MÅNADSBREV FEBRUARI 20128

Så är vi då inne i Herrens år 2018. Året för oss började med att vi på nyårsdagen besökte en muslimsk kvinna, som hyrde i något som närmast skulle kunna beskrivas som ett bättre skjul. Där bodde hon med sina två barn. När vi tittade in i den vrå av enrummaren där hon och barnen låg, så var det några trasor på ett jordgolv. Där låg de. Hon ville starta en liten affär för att kunna försörja sig och dem och vi beslöt denna första dag på det nya året att hjälpa henne under ett år att hyra ett bättre mindre hus där hon skulle bo och bedriva sin lilla affärsverksamhet. Efter det besöket tog vi en taxi upp till en äldre handikappad fru och sen till ett äldre par. Så började vårt nya år 2018. Det började alltså bra.

Några dagar senare så var det så dags för vårt seminarium för våra mammor och pappor i de olika familjehemmen, vilket jag berättade om i förra månadsbrevet. Även det seminariet blev välsignat och det gick inte ta miste på den glädje deltagarna kände när de återigen fick träffas.

Under januari månad kom också de sju barnen från Geita för att få ett nytt hem i Mshiri vid Kilimanjaro. Mamman till barnen är sjuk, pappa ”finns inte”, storasyster på 15 år försökte hålla ihop familjen och omgivningen hade bett MOKICCO att hjälpa dem få ett nytt hem. Det här är ju ett stort steg – speciellt om man tänker med svenska ögon. Att ta barnen från sin mor känns ju inte riktigt och vi funderade först på om vi kunde hjälpa på annat sätt. Det som stod klart var att alla sju barnen bodde i ett enda rum, som man hyrde, att man måste flytta därifrån, att mamman var på sjukhus och inte hade varken ekonomisk, mental eller kroppslig möjlighet att ta hand om barnen. Så efter en lång bussresa från Viktoriasjön till Kilimanjaro så kom barnen först hem till oss (bilden) och sedan till det nya familjehemmet Mshiri. Vi har dock sagt att om mamman i Geita blir frisk och får ett bättre ställe att bo på, så ska barnen ha möjlighet att flytta tillbaka.

Barnen kom till oss i Marangu några dagar innan jag själv åkte på en ny predikoturné i Sverige. Det blev en mycket välsignad resa med besök i Lerum, Toarp, Uppsala, Västerås och Hässleholm. Ur MOKICCOsynpunkt glädde mig kollektorer som togs upp till vårt arbete och ur andlig synpunkt glädde jag mig över att mycket folk samlades och att människor var berörda. Både i Lerum och i Västerås blev det efter förkunnelsen en sån där ljuvlig, mättad stillhet och tystnad, då ingen ville säga något och man nästan påtagligt kunde känna hur Guds Ande rörde sig bland människorna och bänkarna. Sådana stunder är ljuvliga.

Lite nytt för mig var att jag både i Lerum och Västerås hade ”back up” av en grupp f.d. missbrukare, som sjöng och vittnade. Det gav mersmak och under de kommande besöken i Sverige i juli-augusti vill jag i möjligaste mån använda samma ”koncept”.

Så är jag då tillbaka i Marangu. Och omgående börjar MOKICCOarbetet. När jag skriver det här så är vår duktige representant i Mwangaria, den lutherske evangelisten Solomon Molla, här och tillsammans med Overa går man igenom behoven i yrkesskolan där. En ny kurs har startat där i mekanik och kursen i sömnad har fått sin andra kull. Samanlagt är det nu 17 elever som får undervisning där. Allt inramat av daglig undervisning och bön. Här vill jag passa på att dela min stora tacksamhet över fru Overa som är ett ovärderligt stöd i det här arbetet. Utan henne skulle inte den här expanderande verksamheten kunna fortsätta. Jag kan verkligen instämna med orden i Ordspråksboken 31, att ”långt mer än pärlor är hon värd”.

Carl-Erik

Planerade besök: Finland 22-24.6, Sverige 25.6-ca. 10.9, Albanien ca. 15-17.9, Israel 31-10-7.11